

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: דוב איתן, ברור נאדל, אורי פלע

עורך כיתוב: איתן נבירול
הכתב הראשי: עמנואל פרת

הצייר הראשי: שמואל ברתור
מנהל במצעים: שלמה אדיר

עורך דפוס: אריה איראל
מנהל מעבדה: נתן רוזן

רח' גליקסון 8 תל-אביב. מען המברקים:
'עולמפרסט' ת. ד. 136, 1979 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

התכרי המערכת:
אין המערכת אחרת עבוד תוכן המודעות.
מלבד עבוד מודעות המתפרסמות תחת הכו"
רת, 'דו"ח לצרכן', 'דו"ח לבוחר', 'דו"ח
לנוסע' וכו' ומבטא על-ידי חברי המערכת
ונבדקות על-ידי המדור 'דו"ח לבוחר' כולל
מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים
אשר אין המערכת אחרת לתוכן ול-
דעות המובעות בהן שאינן משקפות כי
שום צורה שהיא את דעות המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

לפעמים דומה כי המולדת משולה לאהבה: מדברים עליה
אותם שאינם חשים בה. כי אחרת, כיצד זה ייתכן כי בארץ
המלאה המולח נאומים לאומיים, אין איש צועק חמס עת נרצח
הנוף בדם קר לנגד עינינו ממש?

זעקי, ארץ אהובה! חיפה היפה, נאפולי הישראלית — שכאתה מתקרב לעיר מן המזרח,
מכביש העמק, איך רואה את הכרמל ביופיו, דיוק על המפרץ הנושק את ההר. מבט ננעץ בשורה
של קוביות לבנות גדולות, שחצניות, מכוערות עד כדי בחילה, בנויות בדיוק על הרכס,
השבורות את קו הרקיע ומקלקלות את נוף העיר מרחוק עד אין תקנה!

משך שנים ארוכות היה בחיפה מהנדס עירוני בריטי. קשה לתאר שאיש זה חש בלבו
אהבה עמוקה, ראשונית, לארץ זו. אולם כל עוד שרת הוא בתפקידו, לא היתה נועה זה
אפשרית. הוא לא היה נותן, פשוט, רשיון לכך. אולם האנגלי גורש, ואתו שוחר-נוף-חיפה,
אבא חושי, מינה לו יורשים. זעקי, ארץ חיפה!

אתה לא לצפת מסובב-מירון הגוואל-בדם. מבטך הצמא-ליופי נישא לעבר הר-כנען המר-
היב — ואתה נרעד על לועות הגשמה. דיוק על רכס ההר, בין כל הבניינים היפים הבנויים
מאבן, הקימה יד פושעת ביקת חלקיו, מדין על מפלצת אדריכלית רב-בנית, המושכת כל עין,
ואותו בנין נקרא (הוי הומור אכזרי!) בשם "מלון נוף הגליל".

מברכה של צפת, במרומי הגבעה, שוכנת "המצודה" — מבצר הצלבנים העתיק, שקויו
הכלליים עודם ניכרים בכיורו. אולם לא — מעשי ידי הטמפלרים מלפני שמונה מאות שנה
שוב אינו מספק את אבות העיר צפת. העירייה היא מודרנית. היא שולחת פועלים להרוס את
שרידי החומה העתיקה. במקומה מוקם מין מעקה של אבנים חלקקות, מבריקות. הוא יהיה
מודרני, ממש כמו שכונת הקוביות הלבנות הגועליות, אשר מיישה הקימה למרגלות הר-כנען,
מקום בו יכלו פועל אנשים מודרניים לעצור את נשימתם ולהשקיף לעבר מרחב הכנרת.

הכנרת היא הנושא של תמונה גדולה שהוזמנה מידי הצייר הולצמן. איש צפת, בשביל
אולם-הכנרת של א/ק ישראל. שאלתי את הולצמן מדוע אין אמני צפת מתארגנים כדי להגן
על יפי ארצם האהובה. הולצמן נראה מיואש. הוא משך בכתפיו ואמר: לו הייתי צעיר, הייתי
כותב מאמרה-התקפה בנוסח "אני מאשים" אולם...

גדייבס, ראש-העיר האנגלי של ירושלים, שמונה על-ידי ממשלת המנדט זמן קצר לפני
גירושו, מספר בספרו על קרבות-האינתיפאדה להגנת עיר זו מפני זועזוע-הבניה של ספרדים שונים.
הוא מבכה אפילו את בית-המעלות, שנראה לו כחילול קדושת הויפן של העיר. גרייבס לא נתן
לאיש לבנות בית גבוה מדי, או בית שאינו עשוי מאבן ירושלמית. אולם גרייבס הלך, ובמ-
קומו יושבים ישראלים טובים, שלא איכפת להם כל כך.

אולי אין אדם יכול לחוש בזעקתה של ארץ אם לא גדל בה, אם לא עבר אותה לאורכה
בילדותו ובנעוריו. אולי אסור לכעוס על אותם אשר לרוע מזלם הגיעו לארץ בגלל
מאורח מדי, המסוגלים אמנם להתלהב למושג
מופשט ששמו "מולדת", אלא שאין המולדת מציי-
אות חיה בלבם. אך אם כן הולצמן, כיצד שותקים
האחרים? האם לא מוטל עליהם להקים מחדש
את ארגון ההגנה — פשוט כדי להגן על הארץ
מפני מהרסי יופיה?

גדייבס, ראש-העיר האנגלי של ירושלים, שמונה על-ידי ממשלת המנדט זמן קצר לפני
גירושו, מספר בספרו על קרבות-האינתיפאדה להגנת עיר זו מפני זועזוע-הבניה של ספרדים שונים.
הוא מבכה אפילו את בית-המעלות, שנראה לו כחילול קדושת הויפן של העיר. גרייבס לא נתן
לאיש לבנות בית גבוה מדי, או בית שאינו עשוי מאבן ירושלמית. אולם גרייבס הלך, ובמ-
קומו יושבים ישראלים טובים, שלא איכפת להם כל כך.

מכתבים

התימה טובה
שנת שלום ויצירה.
כטחון לנבול, נאולה לקרקע ולאדם.
קבוצת גיריבס
תמי, קבוצת גיריבס

שנה טובה — שנת שלום.
ראובן קלדרו, קבוצת הרצל
שנה טובה!
אילן אשד (בן 7), טל-שחר

לשנת תש"ז אחילים וברכה, עבודת שמחה ונגן
בכטה. תענוג הוא לקרוא את שבועותכם.
289224 דוד לוי, 289449 משה כהן,
צה"ל

שכר האימה
...כיצד עתן של עם אשר כל סיסמאותיו ושאי-
פוליו הן שלום ובניין, אינו בשלום להראות,
תחת כותרות צעקניות, אברים קטועים של אני-
שיום, כמו בכמה, "המתח בא אל הרצועה",
(העולם הזה 934) ? אלה אינם רק טיפוסים-
מצרים, אלה הם גם בעלים לנשים ואולי את אבות
לילדים!

גם אנו שמחנו על הפלת הומופיריים, מטובי ה-
אויב, ועל כך שטיסונו חזרו בשלום לביתם.
אולם המבצע המפואר של מערכת העולם הזה
שירדה לנב (הוציאת 1) והפירה וצילמה תמונות
אלה, מעוררת התימה וועם ככל אדם תרבותי וש-
אף שלום. הרי בכך המשתחים אנו לנאצים ואף
נורעים מהם. האם אנו נשמח על שחיטת אנשים?
רות שמיר, חיל-האוויר, צה"ל.

אחרי דיון מקיף, החליטה המערכת באופן

יידוע הישב כי בארצנו ההתאקלמות (לא-רדוקא
הפכלית) הונה בעייה מיוחדת, בגלל קרבתה ה-
ניו-זרואית לסדום... אם כן, כדאי היה להרהר
בהז שנית, ואולי לא להפוך את העיר לניביר
החוקא.

ריבוי טבעי מאד
ש. אלתר, תל-אביב
אני רואה שהויכוח במדור המכתבים על צימ-
צום הילודה הגיע לנקודה מתה. על כן אני
רוצה לתרום את תרומתי.
מנוי ונמור אתי להביא לעולם (ולשיכון שלי)
מספר גדול ככל האפשר של ילדים, מסיבה
אחת בלבד: להתנגם בשכנים שלי. הם מביאים
אותי בהדרגה אך בכשתון לבית-המשונעים בי
צריחות הנוראות של ילדיהם, הנמשכות ללא
הפוגה ממש בבוקר עד עשר בערב. ניסיתי את
כל אמצעי-ההגנה האחרים והנעתי למסקנה שישנו
רק תנאים יעילי אחר: להקים נגדם כיתת-דעש
של ילדים צורחים משלוי!

יחיאל מילר, רמת-גן
נדברי איש מלך גת (בערך): "חסר
משונעים הטיכון כי תביאו את אלה לשנע
את השננים? הלאה יבאו אל הטיכון?"

מי משונע?
ספרו של מנחם גולדברג, "ברחתי מבית
משונעים" (העולם הזה 935) היה ללא ספק
מוזעזע מאד, אך ברצוני לשאול אלה מסוימת
בקשר לכך: לא מובן לי כיצד הצליחו לצלם
את בריתות של גולדברג מבית-החוליה?
הרי רופאי המוסד צילמוהו — הרי שזוהי
רשלנות חמורה ויש להענישם על כך. אם המצלם
היה צלם העולם הזה — הרי שנודעה לו פרשת
גולדברג עוד קודם לבריתו וייתכן ונכ סייע
לבריתו — גם זה מעשה לא כשר ביותר.

אלמוס יעקב, תל-אביב
כתב העולם הזה בא לביקור מיוחד בבית-
החולים לאחר המקרה, צילם תצלום מבוים
של דרך הבריחה.

קראתי את הכתבה ולא היה ברור לי מי משונע
יותר: הכותב, אביו, מהנכד או אלה ששלחוהו
למוסד!

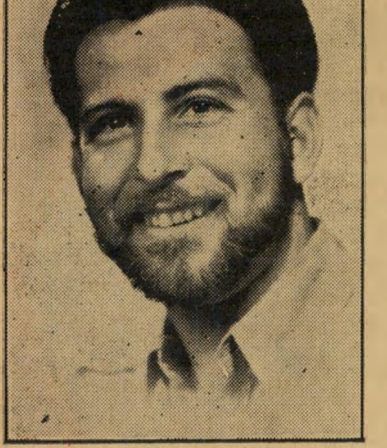
יחזקאל טנצר, חיפה
...כיצד שבעון כהעולם הזה נותן יד חוספית
להולה לכתוב את כל העולה על רוחו, לפגוע
בחולים מוכי-ניול, שהוא מכנה אותם מש-
נעים, בצורה מעליבה ומנלה את חייהם באופן
ללגני? איני מבין מדוע אפשרתם להולה גולד-
ברג לכתוב רשמיתו, וייתכן ורציתם לשעשע
ברג וקראיכם, אך, לדאבוני הרב, לא זו הדרך.

זו לא הייתה הראשונה שאתם פוגעים בחולי-נפש.
הגיע הזמן שתגנונו לבעייה עדינה זו בצורה
בונה.

כאב שבנו נמצא במוסד לחולי-נפש נפגתי
בצורה חמורה ביותר לכתוב עתונכם, בני —
נכה מלחמת השחרור, מספר קרית הבלנים ששמו
הלך לפגוע — נפצע בפעולה נועזת. האם עליו
לשעשע את קוראי שבועותכם? רבים כבני
נמצאים בין כתלי מוסדות אלה!

משה, תל-אביב
הכתבה פורסמה כדי להטייל אור על ה-
מצב במוסדות, לא באה לפגוע בכל צורה
שהיא בחולים.

והדרת פני זקן
...אני קאת כועס — וכי אין בעלי זקנים בארץ?
מצד אחד קורא אני את מכתבי של בוכמן מ-
נדה הכותב כי הצעתי בדבר חחרות על התואר

"אלוף חוקן" מתקבלת בשמחה, ואילו אתם, מצד-
כס, אינכם נוקטים אצבע בעניין.
אכן, ייתכן שזקני הישן לא מצא חן בעיניכם
(פחיתוף בעלי נסיון אהם), ובכך גם לזאת נמצא
המרון: ינלחתי את זקני הישן, והרי לפניכם זקן
טרי לתפארת בעלי הזקנים. אודה: כאס גם זקן
הל לא ישיפע! יוכל אני בשקט לללות אותו
על מספר עד שיעלה הילודה.

גרשון שטרן, קרית-שמונה
"ולא תשחית את פאת זקנך" (ויקרא י"ט
כד).

עצת-רופא
על סופיה ועל נינה אין לי מה להוסיף. ברצוי
ני רק לחזור על דברי חבר המשלחת התקלאית
הסובייטית (העולם הזה 929), שכראותו את
מיליון מונרו לא שכת את תורת השויון ואמר:
"לכל נבר צריכה להיות אחת כזאת", והוא, כי
עצם, מה שהרופא שלי מיעץ לי תמיד.

ירחמיאל שטיק, כפר אז"ר
המאניפסט המאריילינטי הכריז: "חובבי-

מאריילין מכל הארצות התאחדו! אין לכם
מה להפסיד זולת מחיר הכרטיס, ועולמ-חלור
מות ומלאו נכון לכם.

ערב בבית
כל הכבוד לכחונתיה הטובות של דליה אינו,
המייצגת בכמהותה לשאר החבורות להביא את
הכרינה הביתה, אמילו אם חן לא רוצות להינשא
להם (העולם הזה 936).
זהו באמת המבחן העליון ליחסים בינו לבניה.
אם יוכלו החבור לראות לא הורי כחירות-לבו ככל
ועדי-בורגניותם, מוקפם הויטיס-לכל (המנוון) הד
נורא, הכורסה האיומה עם ציפוי כדי שלא ית-
לכלך, וארוז מלא ספרים מהודרים שלא נפתחו
מעולם! מבלי לבדות, הרי הוא ניביר אמיתי.
אחרי שביקרתם בבית הוריהם של כל החבורות
שהלכתם אתן עד כה, אני רק יכול להגיד דבר
אחד: לו הייתי בת לא הייתי מסתכנת!

ישראל גולדין, רמת-גן
...הענין פשוט למדי: אם היא מבקרת אצלו
בבית, לא מתחננים. אם הוא מבקר אצלה בבית,
כן מתחננים.
אני מומחה לבעיה זו. לא מכבר התחנתי.

בבית הנשוי, אין מזכירים את הביקור?
...אני לא מסכימה עם רליה אינו. מה ההבדל
אם הוא מבקר אצלה או היא אצלו? לא חשוב
עשה-הורה מבקרת אצל הכהור, אם היא אהבת או
תו באמת ובתמים...

מגיבת בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...

משה לור, כפר-אביב
תיה מרקוביץ, תל-אביב
באמת, אבל לא רובים בתמים.

מגזית בעדמא
התמונה שהופיעה בעתונכם על המשפחה בעלמא,
שביתה סוצי-על-ידי מסתגנים (העולם הזה 936)
עשהה עלי רועש רב...